

Ressò

Març 16

AP/Darko Vojinovic

Sofriments extrems

La desesperació amb què milers de refugiats siris es troben quan tracten de deixar enrere la por i les misèries de la guerra del seu país

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

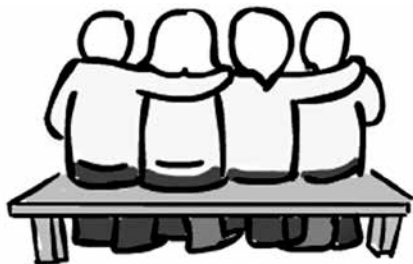
Amistat

El tema d'aquest més és important per al nostre moviment, perquè l'amistat és un dels elements fonamentals de Vida Creixent. Tot i que en la tradició cristiana sempre hi ha hagut grans amics, des de S. Basili Magne i S. Gregori Nazianzè fins a Tolkien i Lewis passant per S. Francesc d'Assís i S^a Clara, el cert és que una espiritualitat, que es mirava totes les realitats d'aquest món amb escassa simpatia, tendia a considerar l'amistat amb un punt de suspicàcia. Però res no és tan aliè a l'esperit cristià com el menyspreu de l'amistat. N'hi ha prou amb fixar-se en Jesucrist!

Em penso que tothom pot reconèixer fàcilment que un tret principal en l'estil del nostre Senyor era la seva voluntat (i capacitat) d'establir tothora relacions humanes de gran qualitat, plenes de veritat. I els evangelis ens fan adonar de la riquesa i diversitat de nivells de la seva amistat: Escull col·laboradors, els apòstols, i els crida a viure amb ells en un àmbit no merament funcional sinó també de confiança i d'amistat: entre els Dotze n'hi ha tres amb qui té més intimitat; té també amics més gratuïts, com els tres germans de Betània, i no deixa d'estar obert a tota mena de relacions amicals al llarg del seu ministeri.

Quan et fas gran deixen de tenir importància moltes coses, que abans ens enlluernaven, les bones amistats, en canvi, són un do inestimable, que el cristià té bons motius per acollir amb gratitud i per donar generosament, sense escatimar-lo.

Mn. Josep Torné

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00h

Text de la fotografia de portada: diversos refugiats ajuden un dels seus companys que mostra la seva desesperació amb un nen a coll davant la policia de Macedònia. (elPeriodico.com)

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

Espai de reflexió i de pregària

Obres de Misericòrdia

Les obres de misericòrdia són catorze: set corporals i set espirituals.

LES CORPORALS

- Donar menjar al qui té fam.
- Donar beure al qui té set.
- Vestir al despullat.
- Visitar els malalts i presos.
- Recollir els peregrins.
- Rescatar els captius.
- Enterrar els morts.

LES ESPIRITUALS

- Ensenyar a l'ignorant.
- Donar bon consell al qui l'ha de menester.
- Corregir al qui va errat.
- Consolar al trist i desconsolat.
- Perdonar les injúries per amor a Déu.
- Sofrir amb paciència les flaqueses i molèsties del pròxim.
- Pregar a Déu per als vius i per als morts.

De la Butlla el Rostre de la Misericòrdia. (nº10)

10. La misericòrdia és la biga mestra que sosté la vida de l'Església. Tot en la seva acció pastoral hauria d'estar revestit per la tendresa amb què s'adreça als creients; res en el seu anunci i en el seu testimoni envers el món no pot estar mancat de misericòrdia. La credibilitat de l'Església passa a través del camí de l'amor misericordiós i compassiu. L'Església «viu un desig inescotable de brindar misericòrdia»¹. Tal vegada massa temps ens hem oblidat d'indicar i de caminar per la via de la misericòrdia. D'una banda, la temptació de pretendre sempre i només la justícia ha fet oblidar que aquesta és el primer pas, necessari i indispensable, però l'Església necessita anar més enllà per a assolir una meta més alta i més significativa.

¹ Exhort. Ap. *Evangelii gaudium*, 24

Presentació Candelera 2016

Donem gràcies a Déu per trobar-nos i compartir la festa dels nostres patrons. Aquest any tenim la joia de celebrar la 28ª diada de la gent gran. Cada any volem donar gràcies per la presència del nostre moviment a Catalunya, Les Illes i Andorra, hi ho fem amb goig, alegria i una gran esperança en el futur del nostre estimat moviment.

Vida Creixent és un moviment cristià de gent gran, obert a tothom, internacional i a la vegada diocesà formant part de l'apostolat seglar. Va néixer a França i s'ha expandit per tots els continents. Va néixer per omplir un buit en el si de l'Església, pensant en i per a la gent gran. En la seva situació dins l'església i que es podia fer per donar presència i consistència a aquest col·lectiu. Un col·lectiu cada vegada més nombrós i amb més activitats dins la societat i l'església. Un col·lectiu que necessita suport i ajuda per estar en una etapa de la vida, on davallen les forces, es perden familiars i amics i és imprescindible donar-li sentit i contingut.

Tenim una espiritualitat definida, uns objectius i una metodologia pròpia per portar-los a terme, adaptades a la gent gran que està interessada amb Jesús i la seva manera de ser i d'actuar, amb les seves motivacions i inquietuds. Que vol aprofundir en el coneixement de Jesús i de la Bona Nova de l'Evangeli, actuant com a cristians al servei de Déu i dels germans. Vida Creixent està formada per petits grups, que són petites comunitats on es viuen els ensenyaments de l'Evangeli. Són comunitats per acollir, escoltar, dialogar, compartir, acompanyar, ajudar les

persones grans que tenen necessitat de viure amb amor una mateixa fe i esperança, aprofundint en l'amistat, l'espiritualitat i l'apostolat.

Vida Creixent és un moviment senzill on tothom és benvingut i on pot col·laborar segons les seves possibilitats. Un moviment humil, alegre, generós, esperançat. On tots som necessaris per agrair al Senyor els dons que hem rebut i posar-los al servei de l'Església i la societat. Ser agraïts i esperançats per poder continuar treballant pel Regne de Déu. Veure el que encara podem fer i no el que ja no podem.

Vida Creixent vol ser present i útil a l'Església i a la societat. A l'Església volem ser més presents, demanem una pastoral específica per a la gent gran on hi estem representats amb els nostres deures i responsabilitats. Volem ser actius a les diòcesis, parròquies i en el voluntariat. Som part necessària en la transmissió de la fe i dels valors familiars i col·laborem econòmicament en tota la problemàtica actual.

Vida Creixent també vol ser útil a la societat on està establerta, formem part del Consell de la gent Gran de Catalunya i ens fem ressò de les seves preocupacions i inquietuds. Seria convenient que les persones grans col·laborin aportant un projecte d'organització, funcionament i estructura de valors que ens converteixin en un país d'excel·lència, just i equitatiu per a tots. El manteniment d'un Estat del Benestar suficient, sostenible, igual per a tothom, que promogui i permeti viure amb dignitat. Un país obert i acollidor, on la vida social sigui àmbit de fraternitat, de justícia, de pau, de llibertat.

Col·laboracions

L'activitat econòmica sostinguda per un esperit de lucre sense control, acaba oblidant els seus fins, que són el dret de tota persona al treball i a una vida digna, la transparència i honestedat en la funció pública, la veritat en la informació, elevar el nivell educatiu i cultural de les persones. Necessitem persones honestes i generoses, homes i dones que no es deixin corrompre ni per l'ambició dels diners ni per l'atractiu de l'èxit fàcil.

A Vida Creixent aquest curs estem reflexionant el temari de Mn. Manuel Claret i Nonell, **EL NOSTRE ENTORN I EL NOSTRE CREIXEMENT PERSONAL**. La situació dels que formem part de la gent gran, no és la mateixa en tots els qui hi pertanyen. Poden ser, i són certament, molt diverses. Però en tots ells no els pot fallar la consciència que són membres vius, vàlids, importants. Que tenen moltes tasques a fer. Que són ciutadans i, si són creients, membres de la comunitat i deixebles de Jesús.

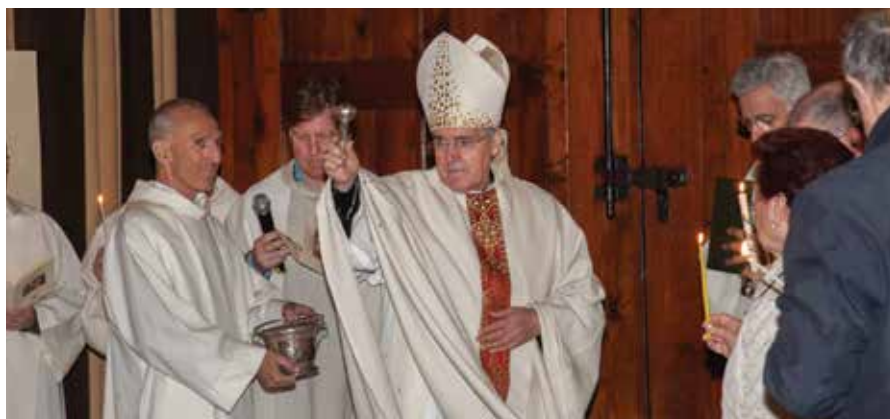
Com a membres del Moviment de Vida Creixent ara pot ser un bon moment de reflexionar sobre els nostres lligams. La necessitat que tots tenim de sentir-nos vinculats per aprendre a ser lliures i per aprendre a saber assumir les pròpies responsabilitats i valors.

Perquè encara avui, siguem on siguem, ens trobem com ens trobem, i encara que ens sentim sols, és important viure els lligams de relació. Tothom s'hauria de poder sentir vinculat a una comunitat, és a dir, un lloc on saps que parles i ets escoltat, un lloc on que estàs disposat a acollir l'experiència de vida dels altres. T'has de sentir respectat, més encara, estimat, i alhora saps que tu pots estimar. Però això que podem dir des d'una perspectiva humana, també ho hem

de poder dir des de la fe. Tota comunitat creient és com una família. Els grups de Vida Creixent son petites comunitats fraternals d'amistat, d'espiritualitat i d'apostolat. El lloc on s'aprèn. El lloc on descobreixes els qui veritablement t'ensenyen amb el seu exemple i amb les seves actituds. El lloc on els teus referents es van aprofundint i pots arribar a admirar el seu coratge i la seva coherència; i també a conèixer el dolor i la incertesa, la por i la ràbia. I on millor pots posar en pràctica el consol i la compassió. Tot això forma part de la família humana, i tot això també forma part de la comunitat a on amb Jesús, seguint l'evangeli, creixem, ens fem forts, augmentem l'enteniment i sabem que Déu ens estima.

Celebrem avui la presentació del Senyor al temple de Jerusalem i també la festa dels nostres patrons Simeó i Anna que són per a nosaltres un mirall de fe, d'esperança i també de servei a la seva comunitat, dos persones grans per la seva edat, però encara actives. Tots dos laics i representatius de dos estaments ben diferents de la seva societat. No havien perdut ni la fe ni l'esperança, estaven atents esperant l'arribada del Senyor. Tots dos guiats per l'Esperit Sant són els testimonis de la presentació. Com sempre Déu es revela als homes i dones que l'estimen, donant preferència als justos i als humils. En la processó de les candeles, tots en portem una d'encesa, que representa a Jesucrist que és la llum del món. Llum veritable que ha vingut a il·luminar el seu poble i tota la humanitat. Que aquesta llum ens faci veure i viure l'amor de Jesús, de la seva mare Maria i el seu espòs Josep.
Sergi Òliba i Bernadó

XXVIII Diada de la gent gran

Celebració de la missa de La Candelera presidida pel Cardenal Sistach a la parròquia de Sant Josep Oriol.

Candelera 2016

En la Processó de les candeles, tots em portem una d'encesa, que representa a Jesucrist que és la llum del món.

II Diada de Vida Creixent de la Diòcesis de Sant Feliu de Llobregat

El passat 2 de febrer dia de la Presentació del Senyor al Temple (La Candelera) va tenir lloc a les 11:30 h., la II diada del Moviment Vida Creixent de la diòcesis de Sant Feliu de Llobregat amb una celebració Eucarística a la catedral de Sant Llorenç, concelebrada i presidida pel Sr. Bisbe Mons. Agustí Cortés i amb assistència de grups de membres d'aquest Moviment i simpatitzants.

L'acte va començar amb unes paraules del Coordinador de Vida Creixent d'aquesta Diòcesis, Sr. Cristóbal Macias:

En primer lloc vull agrair a tots els que heu vingut acompanyar-nos en aquesta II diada de Vida Creixent de la Diòcesis de Sant Feliu.

Honrats per la presència del nostre Bisbe, que avui ha tingut la deferència en buscar un espai en la seva atapeïda agenda i estar amb nosaltres presidint la celebració, gest que li agraiem.

Avui és un dia gran per nosaltres, celebrem la festivitat dels nostres patrons del nostre moviment Vida Creixent, Sant Simeó i Santa Anna.

En la lectura de l'evangeli d'avui, la Presentació del Senyor al Temple, escoltarem d'una manera exacta qui eren Simeó i Anna.

El Cardenal Narcís Jubany, el P. Antoni Sobrerroca i el recordat Joan Viñas, foren els que els escolliren com a patrons de Vida Creixent a Catalunya, les Illes i Andorra, i més tard per Vida Ascendente a Espanya.

Aquest Moviment, nascut a França, l'any 1954, està present en cinc continents del nostre món, amb la mateixa metodologia i naturalment en la parla de cada un d'ells. Els membres del nostre moviment Vida Creixent el formem persones grans, jubilades (persones a partir dels cinquanta anys). Ens hi apuntem com a membres

Col·laboracions

Instantànies de la celebració (Narcís)

(en les parròquies on hi ha Vida Creixent) sense cap pagament de quotes. Ens reunim en grups petits d'unes 15 persones, on un animador dirigeix el grup durant una hora al mes, generalment en locals de les parròquies, i seguint un temari proposat per la comissió d'estudis de Barcelona, sempre tenint en compte que la religió ben entesa no sols es resar. Són reunions també on s'hi troba la pau, amicitat, serenitat, lleialtat, dignitat i moltes ajudes morals. Hi està tothom convidat. Al finalitzar el seu parlament, el Sr. Cristóbal va donar les gràcies de nou a tots els assistents.

Seguidament va començar l'Eucaristia concelebrada amb la benedicció de les candeles i tot el ritus de la celebració. El Sr. Bisbe en la seva homilia va parlar dels nostres Patrons de Vida Creixent, de la Candelera i de la Presentació del Senyor al Temple.

Va començar en ressaltar i ponderar el treball que fan les persones grans a l'església. El Sr. Bisbe va recalcar que valora molt positivament aquest treball. Va dir que al igual que nosaltres, com a Moviment de Vida Creixent, ens sentim orgullosos de formar part d'aquesta nova Diòcesis, i aquesta igualment d'acollir-nos farà que entre tots, ajudant-nos mútuament, podem fer una església més humana, sòlida i prospera.

Unes paraules d'agraïment i de satisfacció del nostre Consiliari, Mn. Xavier Ribas per la resposta de tots a aquesta diada, va tancar els parlaments.

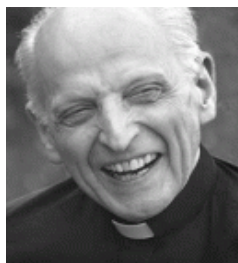
Amb el cant de l'himne de Vida Creixent, seguit d'un "pica-pica" ofert a tots els assistents va finalitzar una bona celebració de la II diada, on s'escoltaven les satisfaccions per haver-hi assistit.

Coordinadora Vida Creixent de Sant Feliu de Llobregat

A los 25 años de la ¿muerte? de un profeta: Pedro Arrupe

“Así pues, Vuestra Santidad, ahora vuestros sacerdotes están muertos y yo sigo vivo. Pero en verdad soy yo quien ha muerto y ellos son los que viven. Porque, como ocurre siempre, el espíritu de los muertos sobrevive en la memoria de los vivos”.

Me ha venido a la memoria esta frase con la que concluye la película La Misión al ponerme a escribir este post sobre Pedro Arrupe. Porque su espíritu está bien vivo en nuestra memoria. El espíritu de un Profeta en el sentido más hondo de la palabra. ¿Qué sobrevive en mi memoria del espíritu de Pedro Arrupe? Una pregunta abierta a todos los que le conocimos... Mi respuesta:

imatge extreta de: People for others

- El testimonio de una espiritualidad muy honda, muy auténtica y muy ignaciana. Una espiritualidad fundada en un amor muy personal a Jesucristo; al Cristo pobre, humilde y en cruz de los Ejercicios. Y fundado en ese “sensus Christi” un “sensus hominis” de una enorme profundidad y calidad: un amor entrañable a la persona humana y una sensibilidad atenta, sencilla, acogedora de todas las personas y de cada persona, y de todas las culturas en las que esas personas viven y se expresan. **Una espiritualidad que desde Dios mira al mundo en toda su universalidad y con toda cercanía y se compromete con él.**
- Una invitación al permanente discernimiento que es necesario para dar respuestas nuevas a los problemas y desafíos nuevos a los que la evangelización tiene que hacer frente. Un ejemplo de coraje para afrontar los cambios que pide constantemente el “más” del servicio ignaciano, que no se conforma nunca con lo “ya sabido”, “lo de siempre”, la mediocridad. **El valor de la sinceridad para sostener las propias convicciones ante las resistencias** y contradicciones de unos y de otros, de dentro y de fuera.
- **La llamada exigente y viva a una fe inseparable de la promoción de la justicia.** La memoria de ese Arrupe que “reorientó” a la Compañía y la invitó a poner a los pobres en el centro de su corazón y su misión, tarea aún pendiente. Las intuiciones y anticipaciones proféticas como el Servicio Jesuita a Refugiados. El cuestionamiento de una educación que no sea la que promueva personas “para los demás” y de una fe que no sea crítica frente a las lógicas de exclusión de la persona humana.

Sí: el espíritu de Pedro Arrupe sigue bien vivo...

Darío Mollá Llácer, (blog.cristianismeijusticia.net)

Activitats culturals

Teatre

L'avar, de Molière.

Quan Plauto va escriure i posar en escena la seva **Aululària o comèdia de l'olla**, fixava les bases per ridiculitzar públicament el vici de l'avarícia. Però, en Plauto, el protagonista de l'obra era aquella olla plena d'or que apareix i desapareix provocant situacions desbaratadament ridícules i extremes. Quan Molière recupera l'assumpte (i no serà l'únic a la història del teatre), el protagonista és ja un ser humà, ridícul en el seu vici, però profundament patètic.

En els nostres dies s'ha representat moltes vegades aquesta obra de Molière amb els matisos que cada actor o cada director l'han posat. Ara s'estrena en Barcelona una versió protagonitzada per Joan Pera, el còmic popular de llarga vida en els escenaris. Pot ser una versió que reforci la comicitat del ridícul sense l'amargura que s'ha traslluït en d'altres versions.

Crec que, coneixent l'equip, podrà ser un bon mirall de l'avarícia generalitzada en la corrupció dels nostres dies i alhora ens faci reflexionar sobre els nostres petits egoïsmes. Estic convençuda de que si apreciéssim més la humil lliçó humana d'algunes comèdies, no ens caldrien tants psiquiatres.

Cine

Durant el mes de març, dirigida per Pablo Moreno i protagonitzada per Raül Escudero i Elena Furiase, s'estrenarà, en varies ciutats d'Espanya i a partir del dia 4, la pel·lícula titulada: **Poveda**. Recull la història, novel·lada, del capellà,

pedagog, humanista i innovador Pedro Poveda Castroverde. Nascut a Linares en 1874 i mort a Madrid en 1936, víctima de la violència, només començada la guerra civil. Presenta l'obra una vida dedicada a fer créixer les persones, des de les Coves de Guadix en Granada en 1901 i va continuar amb els seus estudis, escrits, intervencions en fer realitat aquest creixement humà a través de l'educació i la cultura, convençut de que la més gran pobresa és no saber. Preocupat per l'educació de la dona, va obrir acadèmies, residències, centres pedagògics i va acabar fundant una associació dedicada a l'educació que seria la Institució Teresiana. Va ser canonitzat a Madrid en 2005 per Joan Pau II.

Llibres

El nombre de Dios es misericordia, de Andrea Tornielli, periodista vaticanista, neix de converses d'Andrea amb el papa Francesc.

No és un llibre llarg. Té un pròleg dedicat al lector d'unes dotze pàgines. La conversa ocupa de la pàgina 26 a la 108, i es completa el llibre, editat per Planeta en castellà i català, amb el text de la Bula **Misericordiae Vultus**.

És un llibre grat, d'atractiva lectura i fins i tot de meditació reposada.

Fa poc, vaig discutir amb una persona sobre la diferència entre misericòrdia i compassió. Ella expressava cert to pejoratiu sobre la compassió. M'agrada més la visió de Francesc a la pàgina 101. No dic més; gaudiu de cada pàgina com jo he gaudit especialment les pàgines 33 i 34..., i moltes més.

Agenda 2016

Març

Dijous 3: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4^a, sala d'actes.

Tema VII – L'EXPERIÈNCIA DE TENIR LIMITACIONS.

Abril

Dijous 7: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4^a, sala d'actes.

Tema VIII – NOSALTRES I ELS NÉTS.

Maig

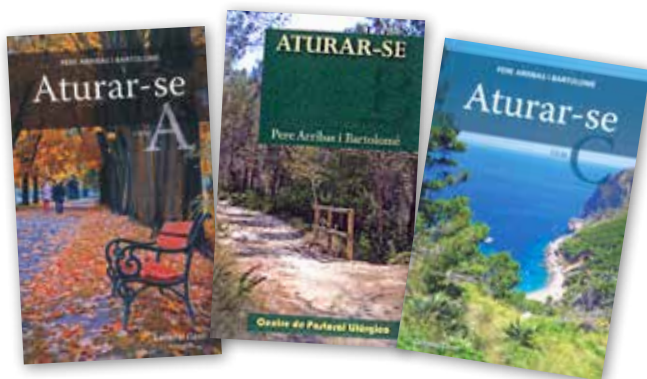
Dijous 5: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4^a, sala d'actes.

Tema IX – LES PERSONES GRANS I LA FAMÍLIA.

Dimarts 10 i dimecres 11, XXX Trobada interdiocesana de Vida Creixent a Montserrat. Dia 10 les diòcesis de Barcelona, Lleida, Sant Feliu i Terrassa. Dia 11, la resta de diòcesis de Catalunya i Les Illes.

Al bisbat de Barcelona a partir del 1 d'abril podran fer-se reserves per a la trobada, a secretaria de 5 a 7 de la tarda.

**TEMARI
DEL CURS 2015-
2016, "EL NOSTRE
ENTORN I EL NOSTRE
CREIXEMENT
PERSONAL" DE MN.
MANUEL CLARET I
NONELL**

Aquests llibres, són un recull de "reflexions", dels Evangelis de Sant Mateu, any litúrgic A, de Sant Marc, any litúrgic B, i de Sant Lluç, any litúrgic C. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer València 218, 1er,2a, esq.- Barcelona - 08011

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN